

General | | Actualitzat el 27/05/2021 a les 07:35

Vaig ser víctima d'abusos sexuals dels 5 als 12 anys

La Carme Diaby va patir abusos per part d'un amic de la família i ara amb el seu activisme vol ajudar a trencar silencis i a conscienciar les famílies

[inicicentrareport] Em dic Carme i soc activista contra els **abusos sexuals** a menors. Vaig ser víctima d'abusos per part d'un amic del meu pare **dels 5 als 12 anys**. Durant tot aquell temps no vaig adonar-me del que m'estava passant, era petita i no podia entendre que m'estaven fent mal. Ell era una persona estimada i respectada per la meva família. Un home tranquil, amable i responsable que va ser capaç de manipular-me a mi i a tota la meva família.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=9WjFOOs_ljw

Tot va començar quan va arribar a casa nostra demanant una habitació. El meu pare el va acollir. I el que havia de ser un mes de convivència **es van convertir en 7 anys**. Aprofitava les estones que els meus pares no hi eren per entrar a la meva habitació i tocar-me. Ho feia tot per estar a prop meu i controlar-me. Ara que soc més gran i ho puc entendre penso que és horrorós haver estat tots aquests anys perseguida.

Fins que un dia va marxar de casa i **les seqüeles van començar a emergir**. Va ser un procés llarg que va durar fins els 18 anys. Ja quan tenia només 8 anys recordo pensar mentre les meves amigues m'explicaven el que feien amb els seus pares que a mi em passaven coses molt diferents. A l'institut també recordo sentir que cap de les sensacions que vivien elles amb els nois eren noves per a mi. **Algú ja havia tocat el meu cos, ja m'havia fet un petó...** I ho havia viscut en secret, sense compartir-ho amb ningú.

«Tantes vegades havia sentit sensacions que no m'agradaven, però era petita i ell era el millor amic del meu pare»

És llavors quan començo a entendre que el que m'havia passat a mi, la resta de les meves amigues no ho havien viscut. Aquest és un moment molt dolorós perquè he de connectar amb tots aquells anys i analitzar-los. Tantes vegades havia sentit sensacions que no m'agradaven, però era petita i ell era el millor amic del meu pare. I tantes vegades m'havia acabat autoinculpan, sentint que era jo que potser no estava fent alguna cosa bé.

No és fins els 17-18 anys que m'adono que ja no soc la mateixa persona. Veig les meves amigues contentes amb les seves vides i jo em sento vivint en dos mons diferents. **Quan arribo a casa sento que és un infern** perquè tots els racons, el menjador o l'habitació, em recorden a aquesta persona. Fins i tot les olors... I entro en una depressió. Començo a tartamudejar, una cosa no havia fet mai abans.

Trenco el silenci quan ja no puc més. Un dia exploto i li explico a la meva padrina. En el mateix moment de dir-ho ho nego immediatament, però tinc la sort ell em creu i em salva. Fem un pacte: em diu que ella no dirà res però que he de tractar-me per tal d'empoderar-me i fer justícia. I aquí estic.

Les persones que abusen d'un infant són molt llestes i saben perfectament el que fan. **Aprofiten el poder adultista per manipular i abusar** d'una criatura. Quan t'està passant no te n'adones perquè no tens eines, i no és fins que ets més gran que descobreixes que el que t'ha passat és greu.

L'abús sexual no entén de gènere, de classe, ni de raça. N'hi ha de blancs, de negres, infants i persones grans. **1 de cada 5 criatures** en pateix i és una xifra esgarrifosa. Hem de començar a trencar tot aquest silenci que ens ha estat imposat pel patriarcat. Perquè el tema de la violació i de l'abús no ve d'ara, ve de fa molts anys, d'un passat en què a les dones i a les criatures no ens deixaven parlar.

L'abús sexual no entén de gènere, de classe, ni de raça. N'hi ha de blancs, de negres, infants i persones grans

A les víctimes d'abusos vull dir-los que **no estan soles**, que l'única manera de vèncer el monstre és explicar i compartir el que han viscut per transformar el dolor en sanació. Buscar una persona que t'escolti, no cal que sigui de la família. I fer justícia a tots aquests anys que hem estat en silenci.

I a les famílies, que **parlin amb els seus fills/es**. I els eduquin **a saber dir no, a escollir si volen o no fer un petó i a reconèixer que el cos és seu**. Perquè això pot passar a qualsevol persona. Jo recordo quan la meva mare em deia: "Mira aquesta pobra nena el que li ha passat". I jo estava allà, callada. Ni s'imaginava que al seu costat tenia una persona que havia patit abusos sexuals.

Tots i cadascun de nosaltres podem fer molta feina, educant i conscienciant els infants. Tant de bo a la meva escola hagués tingut una xerrada sobre abusos quan jo era petita. Hem de fer molta **pedagogia social**, només així podrem eradicar-los. I ara que faig xerrades i tallers per a infants, em veig reflectida en molts d'ells. I penso que són la Carme de petita. Són els nens que canviaran i transformaran en un futur la societat.

El testimoni en primera persona de Carme Diaby, recollit per la periodista Irene Ramentol
Paula Jaume
Llegir més «Històries de vides» aquí

La Carme Diaby fa xerrades a les escoles explicant la seva experiència

```
.amp_fitxaautor_2 {  
  background: #ffffff;  
  color: #b44f52;  
  border: 1px solid #b44f52;  
  border-radius: 10px;  
  margin-top: 2rem;  
  padding: 15px;
```

}

[ficentrareport] [enquestaregistre]